

اثر انحراف نرخ ارز بر شاخص حمایت از تولیدکننده‌ی بخش کشاورزی در ایران

ابوالقاسم برقدان^{۱*} و بهاءالدین نجفی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۸/۱۸ تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۰/۱۹

چکیده

با توجه به اهمیت نرخ ارز در ارزیابی سیاست‌های حمایتی بخش کشاورزی، در این مطالعه اثر انحراف نرخ ارز بر شاخص حمایت از تولیدکننده‌ی بخش کشاورزی در ایران مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش، در مرحله‌ی نخست با استفاده از یک الگوی خود توزیع با وقفه‌های گسترده (ARDL)، نرخ ارز واقعی محاسبه و سپس روند تعادلی بلندمدت و میزان انحراف آن مشخص گردید. افزون بر این، معیار حمایت قیمتی بازار و شاخص حمایت از تولیدکننده برای محصولات منتخب (گندم، جو، ذرت، برنج و خرما) با استفاده از نرخ‌های ارز اسمی و تعادلی محاسبه و اثر انحراف نرخ ارز بر این شاخص‌ها مورد برآورد قرار گرفت. دوره‌ی زمانی مطالعه جهت تخمین نرخ ارز تعادلی ۱۳۸۶-۱۳۵۲ و برای محاسبه‌ی شاخص حمایت از تولیدکننده، ۱۳۸۵-۱۳۸۱ می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد که سطح برآورد شده‌ی حمایت‌های کشاورزی، به فرض‌های جایگزین نرخ ارز حساس است. انحراف نرخ ارز، اندازه‌ی حمایت از تولیدکنندگان محصولات کشاورزی را در دوره‌ی مورد بررسی کم تراز مقدار واقعی آن نشان می‌دهد. همچنین اثر تعمیم نتایج بدست آمده از شاخص حمایت از تولیدکننده محاسبه شده برای محصولات منتخب، به کل تولیدات کشاورزی، به سهم محصولات مورد مطالعه در کل ارزش تولیدات کشاورزی بستگی دارد.

¹- کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.

²- استاد اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.

*- نویسنده‌ی مسئول مقاله: a.barghandan@yahoo.com

واژه های کلیدی: نرخ ارز تعادلی، انحراف نرخ ارز، حمایت قیمتی بازار، شاخص حمایت از تولیدکننده، ایران

پیشگفتار

با توجه به اهمیت بخش کشاورزی در تولید، استغال و ایجاد امنیت غذایی، کشورهای گوناگون جهان اعم از توسعه یافته و یا در حال توسعه، از راههای گوناگون این بخش را مورد حمایت قرار می‌دهند. ماهیت و میزان این حمایتها در کشورهای گوناگون، متفاوت است. شاخصهای گوناگونی جهت ارزیابی و اندازه‌گیری میزان این حمایتها مورد استفاده قرار می‌گیرند که می‌تواند برای هر کدام از محصولات به گونه‌ی مجزا یا برای کل بخش کشاورزی محاسبه شود. در این راستا، کشورهای عضو سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی (OECD)^۱، از سال ۱۹۸۷ اقدام به یکسان‌سازی روش محاسبه‌ی حمایتها و معافیت‌های حمایتی کرده‌اند (واعظی و یزدانی، ۱۳۸۷). در این روش، میزان حمایت از تولیدکنندگان با استفاده از شاخص حمایت از تولیدکننده (PSE)^۲ محاسبه می‌شود. نکته‌ی مهمی که در محاسبه‌ی این شاخص باید مد نظر قرار گیرد این است که فرض‌های جایگزین در مورد نرخ اثری معنی دار بر PSE محاسبه شده دارد. این امر، بویژه در کشورهای در حال توسعه همچون ایران که با مشکل تاخیر در تنظیم و یا عدم تعدیل نرخ ارز مواجه‌اند، اهمیتی بیشتر می‌یابد، بنابراین در محاسبه‌ی این شاخص‌ها باید اثرات انحراف نرخ ارز مورد دقت قرار گیرد. بی‌توجهی به این مسئله می‌تواند منجر به برآوردهای نادرست از میزان و جهت حمایت‌هایی که به وسیله‌ی شاخص حمایت از تولیدکننده تخمین زده می‌شود، گردد و در نتیجه توصیه‌های سیاست گذاری نامناسبی ارایه شود.

به تناسب این مجموعه برخی از مطالعات داخلی و خارجی که به بررسی نرخ ارز و اثرات آن بر بخش کشاورزی می‌پردازند، مرور شده است. قاسم‌لو (۱۳۷۷) در مطالعه‌ی خود به این نتیجه رسید که انحراف نرخ واقعی ارز از مسیر تعادلی بلندمدت، موجب کاهش رشد اقتصادی و میزان صادرات بویژه صادرات غیرنفتی شده است. در پژوهشی که صباح کرمانی و شفاقی شهری (۱۳۸۴) انجام دادند، مشخص شد که افزایش کسری بودجه‌ی دولت، رابطه‌ی مبادله و حجم پول، سبب افزایش نرخ واقعی ارز و افزایش در متغیرهای مالیات بر واردات، خالص دارایی‌های خارجی و قیمت‌های نفتی، از عامل‌های کاهنده‌ی نرخ ارز بشمار می‌روند. نتایج مطالعه‌ی جلایی و همکاران (۱۳۸۵) نشان داد که شاخص سیاست پولی و درجه‌ی باز بودن اقتصاد، در کوتاه‌مدت بر نرخ

^۱ - Organization for Economic Co-operation and Development

^۲ - Producer Support Estimates

واقعی ارز تاثیر منفی دارد، اما در بلندمدت، ضریب این سیاست مثبت شده است. متغیر سیاست ارزی نیز در کوتاه مدت اثر منفی بر نرخ واقعی ارز داشته، اما در بلندمدت، اثر سیستم کنترل ارز، بر نرخ واقعی ارز، مثبت بوده است. ترشیزی (۱۳۸۷) با استفاده از معیارهای شاخص حمایت از تولیدکننده و شاخص حمایت از مصرف کننده (CSE)^۱، به برآورد میزان حمایت دولت از تولید و مصرف محصولات زراعی در بین سال‌های ۱۳۶۸-۱۳۸۵ پرداخت. نتایج این پژوهش نشان داد که سیاست‌های گذشته و جاری بخش کشاورزی ایران سعی در توسعه‌ی سطح زیرکشت و تولید برخی محصولات مانند گندم، ذرت، چمندرقه و سویا از راه دخالت هرچه بیش تر در سازوکار بازار و ایجاد انحراف در قیمت نهاده‌ها و ستاده‌های کشاورزی دارد. در حالی که این سیاست‌ها چه در تشویق کارآمد سطح زیرکشت و چه عملکرد ناموفق بوده‌اند. سیاست‌های حمایتی دولت از زیربخش باگبانی در مطالعه‌ی رضابی (۱۳۸۷) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که حمایت از تولیدکنندگان پسته به جز برنامه‌ی سوم توسعه، در سایر برنامه‌ها منفی است، اما تولیدکنندگان خرما به جز برنامه‌ی نجاست توسعه در سایر برنامه‌ها از حمایت‌ها منتفع شده‌اند. حمایت از مصرف کنندگان این دو محصول نیز در همه‌ی برنامه‌ها مثبت برآورد شده است. افزون بر این، تولیدکنندگان مرکبات در برنامه‌های دوم و سوم از حمایت‌ها سود برد و در مقابل مصرف کنندگان این محصولات، مالیات پنهان پرداخت نموده‌اند. ایروانی (۱۳۸۷) نشان داد که حمایت قیمتی از تولیدکنندگان کالاهای گوشت مرغ، گوشت گاو و شیر طی برنامه‌های نخست تا چهارم توسعه روند افزایشی و حمایت قیمتی از گوشت گوسفند روند کاهشی داشته است. همچنین از میان حمایت‌های بودجه‌ای دولت از تولیدکنندگان کالاهای منتخب، یارانه مربوط به انرژی برای همه‌ی کالاهای به جز گوشت گوسفند بیش ترین سهم را داشته و در مورد گوشت گوسفند، یارانه‌ی اعتبارات بانکی بیش تر از سایر حمایت‌های بودجه‌ای بوده است. چنگ (۲۰۰۵) در بررسی اثرات کالایی و اثر کل انحراف نرخ ارز بر PSE در دو کشور هند و چین نشان داد که سطح حمایت‌های کشاورزی به فرض‌های جایگزین نرخ ارز حساس است. افزون بر این، انحراف نرخ ارز می‌تواند اثر مستقیم سیاست‌های بخشی کشاورزی را خنثی نموده و یا تقویت کند. اگرت و هالپرن (۲۰۰۶) به تحلیل ادبیات مربوط به نرخ ارز تعادلی در میان برخی از اعضای جدید اتحادیه‌ی اروپا پرداخته و نشان داده‌اند که انحرافات واقعی گزارش شده در مطالعات گوناگون، به گونه‌ای نظاممند تحت تاثیر مفاهیم نظری (اثر بالاسا-ساموئلسون^۲، نرخ ارز تعادلی رفتاری، نرخ ارز تعادلی بنیادی^۳) و روش‌های برآورد مورد استفاده قرار دارد. افزون بر این، استفاده از سری‌های زمانی یا روش‌های پانل داخل و یا

^۱ - Consumer Support Estimates

^۲ - Balassa-Samuelson effect

^۳ - Fundamental Equilibrium Exchange Rate

خارج از نمونه ممکن است موجب ایجاد تفاوت در اندازه‌گیری میزان ارزش‌گذاری نرخ ارز گردد. کم و روی (۲۰۰۶) در مطالعه‌ای بر انحراف نرخ ارز واقعی در لهستان و روسیه مشخص نموده‌اند که رژیم‌های متفاوت تعیین نرخ ارز اسمی این دو کشور، منجر به تفاوت در میزان انحراف و تفاوت در پاسخ به شوک‌های خارجی شده است.

با توجه به این که در مطالعات گذشته به اثر انحراف نرخ ارز بر مقدار محاسبه شده‌ی شاخص حمایت از تولیدکننده توجه نشده، در این مطالعه تلاش می‌شود تا اثر تنظیم نادرست نرخ ارز بر سیاست‌های حمایتی که به وسیله‌ی این شاخص اندازه‌گیری می‌شود، بررسی گردد.

مواد و روش‌ها

نخستین گام در نشان دادن اثر انحراف نرخ ارز بر شاخص حمایت از تولیدکننده، تعیین نرخ ارز تعادلی است. به پیروی از روش ارایه شده به وسیله‌ی چنگ و اردن (۲۰۰۷)، در این مطالعه نیز از رویکرد نرخ ارز تعادلی واقعی جهت تعیین عامل‌های اقتصادی بنیادی موثر بر نرخ ارز واقعی به صورت زیر استفاده شد:

$$(1) \quad LRER = f(LGEX, LNCI, LOIL, LOPN, LPRO, LTOT, WIR)$$

که در آن، LRER: لگاریتم نرخ ارز واقعی، LGEX: لگاریتم نسبت هزینه‌های دولت به تولید ناخالص داخلی، LNCI: لگاریتم جریان خالص ورودی سرمایه، LOIL: لگاریتم نسبت درآمدهای نفتی به تولید ناخالص داخلی، LOPN: لگاریتم درجه‌ی باز بودن اقتصاد، LPRO: لگاریتم تغییر بهره‌وری، LTOT: لگاریتم رابطه‌ی مبادله و WIR: نرخ بهره‌ی واقعی ایالات متحده (به عنوان جایگزینی برای نرخ بهره واقعی جهانی) می‌باشد.

نرخ واقعی ارز به صورت قیمت نسبی کالاهای تجاری به کالاهای غیرتجاری تعریف می‌شود. به گونه‌ی معمول جهت محاسبه‌ی نرخ ارز واقعی از حاصلضرب نرخ ارز اسمی در نسبت شاخص قیمت کالاهای خارجی به شاخص قیمت کالاهای داخلی استفاده می‌شود (ژانگ، ۲۰۰۱ و چنگ و اردن، ۲۰۰۷). چگونگی اثرگذاری هر یک از متغیرهای مدل بر نرخ ارز واقعی را می‌توان به صورت زیر توضیح داد:

انتظار می‌رود افزایش مخارج دولت در بخش کالاهای غیرتجاری موجب افزایش قیمت این کالاهای و در نهایت موجب کاهش نرخ ارز واقعی شود. افزایش در جریان خالص ورود سرمایه به داخل کشور منجر به افزایش هزینه بر روی انواع کالاهای تجاری و غیرتجاری خواهد شد، ولی از آن جا که قیمت کالاهای تجاری در سطح بین‌المللی تعیین می‌شود، افزایش تقاضا در یک کشور کوچک نمی‌تواند قیمت این کالاهای را تغییر دهد. پس در کل قیمت‌های نسبی کالاهای غیرتجاری

در مقایسه با کالاهای تجاری افزایش خواهد یافت که منجر به کاهش نرخ واقعی ارز خواهد شد. در این مطالعه جهت بررسی اثر جریانات ورودی سرمایه از نسبت تغییر در دارایی‌های خارجی بانک مرکزی منهای خالص صادرات به تولید ناخالص داخلی استفاده شد. افزایش درآمدهای نفتی، تقاضا برای تمامی کالاهای خواه تجاری و یا غیرتجاری را تغییر خواهد داد. از آن جا که کشش عرضه‌ی کالاهای غیرتجاری در کوتاه‌مدت پایین است و عرضه‌ی کالاهای تجاری باکشش‌تر است، قیمت این نوع کالاهای نسبت به کالاهای تجاری افزایش بیش تری می‌یابد که موجب کاهش نرخ واقعی ارز خواهد شد. کاهش در تعریفه، موجب کاهش قیمت داخلی کالاهای وارداتی و در نتیجه افزایش تقاضای واردات خواهد شد. افزایش واردات، موجب عدم تعادل خارجی، یعنی کسری تراز خارجی و در نهایت موجب کاهش ذخایر و دارایی‌های خارجی بانک مرکزی می‌شود. در این حالت با فرض درست بودن شرط مارشال-لرنر، برای رسیدن به تعادل دوباره در بخش خارجی اقتصاد، نرخ واقعی ارز باید افزایش داشته باشد. در این مطالعه، جهت تعیین اثر سیاست‌های تجاری (تعرفه‌های واردات و یارانه‌های صادراتی) بر نرخ واقعی ارز از متغیر مجموع ارزش صادرات و واردات به تولید ناخالص داخلی استفاده شد. تغییر در بهره‌وری که در اثر پیشرفت فنی بوجود می‌آید، نیز نرخ ارز تعادلی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در این مطالعه جهت نشان دادن این اثر از متغیر تغییر بهره‌وری استفاده شده است که به صورت نسبت تشکیل سرمایه‌ی ثابت به تولید ناخالص داخلی تعریف شد (زانگ، ۲۰۰۱ و چنگ و اردن، ۲۰۰۷). شوک‌های تجاری، نرخ واقعی ارز را از راه تاثیری که بر قیمت‌های نسبی می‌گذاردند، تحت تاثیر قرار می‌دهند. تغییرات بروون زا در رابطه‌ی مبادله، مثل بهبود آن، موجب کاهش نرخ واقعی ارز خواهد شد و این کاهش در صورتی محقق می‌شود که اثر درآمدی تغییرات رابطه‌ی مبادله بر اثر جانشینی آن غالب گردد. در کل می‌توان گفت که تاثیر رابطه‌ی مبادله بر نرخ واقعی ارز میهم است (ادواردز، ۱۹۸۸) و بستگی به این دارد که آیا اثر درآمدی بر اثر جانشینی مسلط است یا نه. رابطه‌ی مبادله‌ی تجاری از نسبت شاخص قیمت کالاهای صادراتی به شاخص قیمت کالاهای وارداتی بدست آمد. یکی از متغیرهایی که اثر تغییرات جهانی بر نرخ ارز یک کشور را منعکس می‌کند، نرخ بهره‌ی جهانی است. با افزایش نرخ بهره‌ی واقعی جهانی نسبت به نرخ بهره‌ی واقعی در داخل کشور، جریان ورودی سرمایه به داخل کشور کاهش یافته و در نتیجه نرخ واقعی ارز افزایش خواهد یافت. در این مطالعه جهت بررسی اثر نرخ بهره جهانی بر نرخ واقعی ارز ایران از متغیر نرخ بهره واقعی ایالات متحده استفاده شد.

شکل پویای مدل مورد استفاده در این مطالعه جهت برآورد نرخ ارز واقعی به صورت زیر است:

$$\begin{aligned}
 LRER_t = & C + \sum_{i=1}^{n_1} \beta_{1i} LRER_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_2} \beta_{2i} LGEX_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_3} \beta_{3i} LNCI_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_4} \beta_{4i} LOIL_{t-i} \\
 & + \sum_{i=0}^{n_5} \beta_{5i} LOPN_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_6} \beta_{6i} LPRO_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_7} \beta_{7i} LTOT_{t-i} + \sum_{i=0}^{n_8} \beta_{8i} WIR_{t-i} + \beta_9 DU57 \quad (2) \\
 & + \beta_{10} DU5968
 \end{aligned}$$

که در آن، n_1, n_2, \dots, n_8 تعداد وقفه‌های بهینه برای متغیرهای مدل، C : عرض از مبدأ، $DU57$: متغیر مجازی انقلاب و $DU5968$: متغیر مجازی جنگ تحملی است.

جهت محاسبه‌ی نرخ ارز تعادلی بلندمدت و پس از تعیین عامل‌های بلندمدت موثر بر نرخ ارز واقعی، باید اثر تکانه‌های موقت را از سری محاسبه شده‌ی نرخ ارز تعادلی حذف کرد. بدین منظور، از روش روند زمانی فیلتر هودریک-پرسکات (HFF)^۱ استفاده شد. فیلتر هودریک-پرسکات با کمینه کردن مجموع مجدورات انحراف متغیر سری زمانی X_t از روند آن (t) بدست می‌آید. در واقع مقادیر روند فیلتر هودریک-پرسکات، مقادیری هستند که رابطه‌ی زیر را کمینه می‌کند:

$$\sum_{t=1}^T (x_t - \mu_t)^2 + \lambda \sum_{t=2}^{T-1} [(\mu_{t+1} - \mu_t) - (\mu_t - \mu_{t-1})]^2 \quad (3)$$

که در آن T تعداد مشاهدات و λ پارامتر عامل موزون است که میزان هموار بودن روند را تعیین می‌کند (هدریک و پرسکات، ۱۹۹۷). هر چه مقدار λ بزرگ‌تر انتخاب شود، دلیل بر هموار سازی بیش‌تر است و در حد، سری زمانی به سمت خطی شدن پیش می‌رود. این فیلتر دو سویه بوده و از این رو مشکل تغییر فاز دوره را از بین می‌برد. با جای گذاری مقادیر متغیرهای اساسی در معادله‌ی برآورد شده و محاسبه‌ی آن، مسیر تعادلی نرخ واقعی ارز به صورت تقریبی و در حالت لگاریتمی بدست خواهد آمد. با گرفتن آنتی‌لگاریتم از این مقدار، نرخ ارز واقعی تعادلی بدست می‌آید. در مرحله‌ی بعد، با استفاده از فیلتر هودریک-پرسکات، اثر تکانه‌های موقت را از سری محاسبه شده‌ی نرخ ارز تعادلی حذف می‌کنیم تا مسیر بلندمدت نرخ ارز واقعی تعادلی بدست آید.

شاخص حمایت از تولیدکننده به وسیله‌ی سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی تعریف و محاسبه شد. این سازمان، PSE را به عنوان «یک شاخص از ارزش پولی سالیانه پرداخت‌های انتقالی ناخالص از مصرف‌کنندگان و پرداخت‌کنندگان مالیات به تولیدکنندگان بخش کشاورزی که ناشی از سیاست‌های حمایت از تولیدکننده بود» تعریف می‌کند. محاسبه‌ی PSE به دو صورت مقداری و درصدی انجام می‌شود و انواع سیاست‌ها در آن به هشت بخش طبقه‌بندی می‌شوند: (الف) حمایت قیمتی بازار، (ب) پرداخت بر اساس محصول، (ج) پرداخت بر اساس سطح

^۱ - Hodrick-Prescott Filter

زیرکشت / شمار دام، د) پرداخت بر اساس پیشینه‌ی مشارکت در برنامه‌های کشاورزی. ۵) پرداخت بر اساس نهاده‌ی مورد استفاده. و) پرداخت بر اساس محدودیت مصرف نهاده‌های تولیدی. ز) پرداخت بر اساس درآمد کشاورز. ح) پرداخت‌های متفرقه. حمایت قیمتی بازار برای یک محصول (ج) به صورت زیر تعریف می‌شود (سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی، ۱۴۰۰):

$$MPS_j = (P_j^d - P_j^{ar}) \times Q_j \quad (4)$$

که در آن، P_j^d قیمت داخلی کالای j ، P_j^{ar} قیمت مرجع کالای j و Q_j مقدار کالای j می‌باشد. قیمت مرجع (P_j^{ar})، قیمت بازار جهانی (قیمت سیف^۱ برای محصولات وارداتی و قیمت فوب^۲ برای محصولات صادراتی) می‌باشد که بر حسب پول داخلی بیان می‌شود.

اثر مستقیم که معلول سیاست‌های ویژه‌ی بخشی^۳ است، به وسیله‌ی معیار حمایت قیمتی بازار و با استفاده از نرخ ارز اسمی به وسیله‌ی فرآیند زیر محاسبه شد (کروگر و همکاران، ۱۹۸۸):

$$\%MPS_j(e) = \left[\frac{P_j^d - P_j^{ar}(e)}{P_j^{ar}(e)} \right] \times 100 \quad (5)$$

که در آن، $P_j^{ar}(e)$ قیمت مرجع کالای j می‌باشد که به وسیله‌ی نرخ ارز اسمی محاسبه شد. اگر به جای نرخ ارز اسمی از نرخ ارز تعادلی اسمی استفاده شود، از رابطه‌ی بالا اثر کل بدست خواهد آمد.

شاخص حمایت از تولیدکننده یک کالای معین (j)، حاصل جمع حمایت قیمتی بازار برای آن کالا (MPS_j) و حمایت‌های بودجه‌ای از آن کالا (BP_j) است که به صورت زیر و بر حسب درصد بیان می‌شود (مولن و همکاران، ۱۴۰۰):

$$\%PSE_j^{ar} = \frac{MPS_j + BP_j}{VOP_j^{ar}} \quad (6)$$

که در آن، VOP_j^{ar} : ارزش تولید کالای j بر اساس قیمت مرجع (P_j^{ar}). Q_j می‌باشد. اثر مستقیم و اثر کل به ترتیب، با قرار دادن حمایت قیمتی بازار که با استفاده از نرخ ارز اسمی بدست آمد و حمایت قیمتی بازار که با استفاده از نرخ ارز تعادلی محاسبه شد، در رابطه‌ی بالا بدست آمد.

^۱ - Cost, Insurance and Freight (C.I.F)

^۲ - Free On Board (F.O.B)

^۳ - sector-specific policies

گفتنی است که اثر مستقیم، اثر کل و اثر غیرمستقیم محاسبه شده بوسیله $\%PSE_j^{ar}$ با مقادیر محاسبه شده به وسیله $\%MPS_j$ متفاوت است. هنگامی که پرداخت‌های بودجه‌ای مثبت باشد، اثر مستقیم و اثر کل $\%PSE^{ar}$ ، حمایت بیشتر (عدم حمایت کمتر) را نشان خواهد داد. کل تخمین حمایت از تولیدکننده بر حسب ارزش اسمی برای همهٔ تولیدکنندگان بخش کشاورزی، مجموع کل حمایت قیمتی بازار و تمام پرداخت‌های بودجه‌ای می‌باشد. محاسبهٔ کل حمایت قیمتی بازار بر اساس روش سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی شامل سه مرحله است: در مرحلهٔ نخست، ارزش اسمی حمایت قیمتی بازار برای هر محصول و یا کالای تولید شده در بخش کشاورزی به گونه‌ی مجزا برآورد می‌شود. این مجموعه با عنوان حمایت قیمتی بازار از محصولات زیر پوشش شناخته می‌شود. در گام دوم مجموعهٔ حمایت‌های قیمتی بازار برای محصولات زیر پوشش، کل حمایت قیمتی بازار (MPS_C) را تشکیل می‌دهد. در مرحلهٔ سوم، MPS_C برای محصولات زیر پوشش به همهٔ تولیدات بر اساس سهم آنها (k) در کل ارزش تولیدات کشاورزی، تعیین داده می‌شود.^۱ مرحلهٔ سوم یا فرآیند برونویانی حمایت قیمتی بازار،^۲ می‌تواند به صورت $MPS = MPS_C/k$ بیان شود که $MPS = MPS_C/k$ بدست آمده از این مرحله، کل حمایت قیمتی بازار را برآورد می‌کند. همان‌گونه که در مورد یک کالای ویژه بیان شد، در اینجا نیز کل PSE می‌تواند با استفاده از $(VOP + BP)$ یا VOP^{ar} در مخرج بر مبنای درصد ($\%PSE$) بیان شود. که در اینجا VOP و VOP^{ar} به ترتیب، ارزش کل محصولات کشاورزی را بر اساس قیمت تولیدکنندهٔ داخلی و ارزش کل محصولات کشاورزی بر اساس قیمت مرجع جهانی نشان می‌دهد. BP نیز کل پرداخت‌های بودجه‌ای است.

در این مطالعه، برای محاسبهٔ شاخص کل حمایت از تولیدکننده از دو روش تعیین و عدم تعیین استفاده شد. جهت برآورد اثر مستقیم، اثر غیرمستقیم و اثر کل در موردی که تعیین صورت نمی‌گیرد، در روابط حاصل از رابطهٔ (6) به جای مقادیر $\%MPS_j$ و $\%BP_j$ از VOP و BP استفاده شد، اما جهت برآورد این سه اثر، هنگام تعیین به کل بخش کشاورزی روابط به کار رفت (چنگ، ۲۰۰۵):

$$\%PSE(e) = \frac{MPS_C(e)/k + BP}{VOP + BP} \quad \text{اثر مستقیم} \quad (7)$$

$$\%PSE(e^*) = \frac{MPS_C(e^*)/k + BP}{VOP + BP} \quad \text{اثر کل} \quad (8)$$

¹ - Scaling-up

² - MPS Extrapolation Procedure

$$\%PSE(e^*) - \%PSE(e) = \frac{1}{k} \frac{MPS_C(e^*) - MPS(e)}{VOP + BP} \quad (9)$$

داده‌های مورد استفاده در این مطالعه از آمارهای بانک مرکزی ایران، صندوق بین‌المللی پول، بانک مقاله‌ها و داده‌های اقتصادی ایران (IELDB)، سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد و موسسه‌ی پژوهش‌های برنامه‌ریزی، اقتصادکشاورزی و توسعه‌ی روستایی بدست آمد. دوره‌ی زمانی مطالعه جهت تخمين نرخ ارز تعادلی ۱۳۵۲-۱۳۸۶ می‌باشد، اما به علت محدودیت داده‌های لازم جهت برآورد شاخص حمایت از تولیدکننده، این شاخص برای دوره‌ی زمانی ۱۳۸۱-۱۳۸۵ محاسبه شده است.

نتایج و بحث

پیش از برآورد نرخ ارز واقعی، ایستایی متغیرها مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده از آزمون دیکی-فولر تعیین یافته نشان داد که به جز متغیر لگاریتم جریان خالص ورودی سرمایه که در سطح ایستا می‌باشند، سایر متغیرها ناایستا بوده و با یک مرتبه تفاضل‌گیری ایستا می‌شوند، بنابراین، با توجه به این که در الگوی (۲) ترکیبی از متغیرهای (I(0) و I(1)) وجود داشت، با استفاده از روش مناسب، وجود رابطه‌ی هم جمعی میان متغیرها مورد بررسی قرار گرفت. برای تحلیل روابط بلندمدت و کوتاه‌مدت بین متغیرها، از رهیافت خود توزیع با وقفه‌های گسترده (ARDL) (پسran و پسran، ۱۹۹۷) استفاده شد.

انجام آزمون بر اساس نتایج بدست آمده از برآورد الگوی پویا با استفاده از روش پیشنهادی پسran و پسran (۱۹۹۷) نشان داد که بین متغیرهای ارایه شده در رابطه‌ی (۲) رابطه‌ای بلندمدت وجود دارد. آماره‌های تشخیص بدست آمده نیز حاکی از مطلوب بودن الگوی پویا بود. با توجه به محدودیت مجموعه‌ی حاضر در ادامه روابط بلندمدت و کوتاه مدت ارایه شده است.

با توجه به وجود رابطه‌ی بلندمدت میان متغیرها، ضرایب بلندمدت بدست آمده از تخمین مدل در جدول ۱ نشان داده شده است. در مدل برآورد شده متغیری که معرف هزینه‌های دولتی (LGEX) است، کاملاً با معنی بوده و تاثیر شایان توجهی بر رفتار نرخ ارز واقعی دارد به گونه‌ای که با افزایش ده درصدی در هزینه‌های دولتی، نرخ ارز واقعی به میزان ۱۳/۶ درصد کاهش خواهد یافت که این موضوع نشان دهنده‌ی تغییر هزینه‌های دولت به سمت کالاهای غیرتجاری است. متغیر جریان ورودی سرمایه (LNCI) بیشترین تاثیر را بر نرخ ارز واقعی دارد به گونه‌ای که افزایش ده درصدی در جریان خالص ورودی سرمایه به کشور، کاهش ۲۰ درصدی نرخ ارز واقعی را به دنبال دارد. علت آن را می‌توان به این صورت توضیح داد که با افزایش جریانات ورودی سرمایه

به کشور (مانند افزایش سرمایه گذاری مستقیم خارجی، افزایش وامها و اعتبارات دریافتی از خارج و سایر انواع جریانات ورودی سرمایه) تقاضا برای کالاهای تجاری و غیرتجاری افزایش خواهد یافت، اما از آنجا که قیمت کالاهای تجاری در سطح جهانی تعیین می‌شود و با تغییر میزان تقاضای داخلی، قیمت این کالاهای تعییر محسوسی پیدا نمی‌کند، افزایش جریان سرمایه به داخل کشور باعث افزایش قیمت کالاهای غیرتجاری و در نتیجه کاهش نرخ واقعی ارز شده است. با افزایش درآمدهای نفتی، قیمت کالاهای غیرتجاری نسبت به کالاهای تجاری افزایش بیشتری خواهد یافت و در نتیجه نرخ ارز واقعی کاهش می‌یابد. اما مقدار این کاهش چندان زیاد نیست، به گونه‌ای که با افزایش 10% درصدی درآمدهای نفتی، نرخ ارز واقعی تنها 0.9% درصد کاهش می‌یابد. درجه باز بودن اقتصاد بر نرخ ارز واقعی اثر مثبت دارد، به عبارت دیگر با افزایش تعامل با اقتصاد جهانی و کاهش موانع تعریفهای و غیرتعریفهای، نرخ ارز واقعی نیز افزایش خواهد یافت. ضریب برآورده مبادله (LTOT) برابر $0.23/0.23$ است که نشان دهنده کاهش $2/3$ درصدی نرخ ارز واقعی به ازای هر 0.01 درصد افزایش در رابطه مبادله می‌باشد. علامت منفی این متغیر حاکی از غالب بودن اثر درآمدی بر اثر جانشینی ناشی از بهبود رابطه مبادله است. ضرایب مثبت و معنی‌دار متغیرهای مجازی انقلاب (DU57) و جنگ تحملی (DU5968)، حاکی از اثر افزایشی این متغیرها بر نرخ ارز واقعی می‌باشد.^۱

وجود هم جمعی بین مجموعه‌ای از متغیرهای اقتصادی، مبنای آماری استفاده از الگوهای تصحیح خطا را فراهم می‌آورد. این الگوها در کارهای تجربی از شهرتی فراینده برخوردار شده‌اند. مهم‌ترین دلیل شهرت الگوهای تصحیح خطا آن است که نوسان‌های کوتاه‌مدت متغیرها را به مقادیر تعادلی بلندمدت آن‌ها ارتباط می‌دهند (نوفرستی، ۱۳۷۸). نتایج بدست آمده از برآورده ضرایب الگوی تصحیح خطا (ECM) در جدول (۲) گزارش شده است. همان‌گونه که در این جدول مشخص است، ضریب تصحیح خطا برابر $0.35/0.35$ بدست آمده است که از لحاظ آماری نیز معنی‌دار است، بنابراین در هر دوره 35% درصد از عدم تعادل، تعدیل شده و زمانی در حدود 3 سال طول می‌کشد تا مدل به تعادل برسد.

^۱ - برآورده مدل اولیه نشان داد که متغیر تغییر بهره وری از لحاظ آماری بی معنی است. نتایج بدست آمده از آزمون‌های گوناگون پس از حذف این متغیر از الگو، نیز نشان داد که اثر بالا-سماوئلsson در اقتصاد ایران را می‌توان به اداره ی گستردگی سطح قیمت‌ها در اقتصاد ایران و تنگی‌های موجود بر سر راه جایی آزادانه‌ی نیروی کار میان بخش‌های گوناگون اقتصادی نسبت داد. چنگ، $۰.۵/۰.۵$ و یاجی، $۰.۷/۰.۷$ به نتایج مشابهی در مورد کشور چین دست یافته‌ند.

مسیر تعادلی نرخ واقعی ارز برآورد شده و انحراف نرخ واقعی ارز از مسیر تعادلی بلندمدت در نمودار ۱ ارایه شده است. با مشاهده‌ی روند نرخ‌های ارز واقعی بالفعل و تعادلی مشخص می‌شود که از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۶۸ تقریباً همواره نرخ ارز واقعی تعادلی بالاتر از نرخ ارز واقعی بالفعل بوده است (البته در سال ۱۳۶۶ این دو نرخ تقریباً برابر شده‌اند) و میانگین انحراف در طی این سال‌ها ۲۵ درصد بوده است. در فاصله‌ی زمانی ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۷، این دو نرخ با فاصله‌ای اندک از یکدیگر حرکت کرده‌اند به گونه‌ای که میانگین انحراف در این مدت تنها ۵/۶ درصد است، اما از سال ۱۳۷۸ تا پایان دوره، نرخ ارز واقعی بالفعل بالاتر از نرخ تعادلی قرار گرفته و میانگین انحراف در بازه‌ی زمانی ۱۳۸۶-۱۳۷۸ برابر ۲۲/۶ درصد است.

جهت بررسی اثر نرخ ارز بر شاخص حمایت از تولیدکننده، در مرحله‌ی نخست، حمایت قیمتی بازار برای محصولات مورد نظر (گندم، جو، ذرت، برنج و خرما) محاسبه شد. نتایج محاسبه‌ی MPS% برای این محصولات در جدول ۳ گزارش شده است. همان‌گونه که جدول یاد شده نشان می‌دهد، درصد حمایت قیمتی بازار برای محصول گندم همواره ثابت بوده است، اما میزان این حمایت‌ها بسیار بیشتر از آن چیزی است که به وسیله‌ی نرخ ارز اسمی و بدون توجه به سیاست‌های ارزی محاسبه می‌شود. به بیان دیگر، می‌توان گفت که انحراف نرخ ارز در محاسبه‌ی MPS% تورش ایجاد می‌کند. میانگین درصد حمایت قیمتی بازار (که معادل نرخ حمایت اسمی است) برای محصول گندم در فاصله‌ی سال‌های ۱۳۸۱-۱۳۸۵ برابر با ۶۷ درصد بوده است که عدم توجه به سیاست‌های ارزی و استفاده از نرخ ارز اسمی در محاسبه‌ی این شاخص، تنها ۳۲/۷ درصد حمایت را نشان می‌دهد. نکته مهم در مورد محصول گندم، نوسانات حمایتی از این محصول می‌باشد (که به وسیله‌ی شاخص حمایت قیمتی بازار اندازه‌گیری شده است) و علت آن را می‌توان به عدم توجه به قیمت‌های جهانی این محصول در تعیین قیمت تضمینی برای گندم نسبت داد، اما در مورد محصول جو، در حالی که اثر مستقیم محاسبه شده، حمایت منفی را در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ نشان می‌دهد، با در نظر گرفتن انحراف نرخ ارز، ملاحظه می‌گردد که حمایت از این محصول نیز همواره ثابت بوده است. با مقایسه‌ی قیمت‌های داخلی جو و قیمت جهانی این محصول مشخص می‌شود که در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲، قیمت داخلی جو از قیمت جهانی آن کم تر بوده است که ناکارآمد بودن سیاست قیمت‌گذاری در طی این دو سال را نتیجه می‌دهد. در مورد ذرت باید گفت که با وجود حمایت ناشی از سیاست‌های ارزی، درصد حمایت قیمتی بازار در سال ۱۳۸۳ منفی بوده است که نشان‌دهنده‌ی عدم حمایت (دریافت مالیات پنهان) از تولیدکنندگان این محصول است. دلیل آن می‌تواند این باشد که در این سال با افزایش قیمت‌های جهانی و عدم افزایش متناسب قیمت داخلی ذرت مواجه بوده‌ایم و در نتیجه سیاست قیمت‌گذاری از کارایی لازم

جهت حمایت از تولیدکنندگان برخوردار نبوده است. در سایر سال‌های دوره‌ی مورد مطالعه، کل حمایت قیمتی بازار از محصول ذرت، مثبت بوده است. برنج در سال‌های مورد مطالعه بیشترین میزان حمایت را به خود اختصاص داده است و این حمایت‌ها همواره در حال افزایش بوده است به گونه‌ای که کل حمایت‌های کشاورزی و ارزی در مورد این محصول از ۱۳۸۱ درصد در سال ۱۳۸۱ به ۳۸۵/۲ درصد در سال ۱۳۸۵ رسیده است که این امر ناشی از افزایش شایان توجه قیمت‌های داخلی در مقایسه با قیمت‌های جهانی این محصول در طی دوره‌ی مورد بررسی است. در مورد محصول خرما، کل حمایت‌های ناشی از سیاست‌های بخش کشاورزی از سال ۱۳۸۱ تا پایان دوره روند کاهشی داشته است به گونه‌ای که در پایان دوره میزان کل حمایت به ۳۴/۳۴- رسیده است که بیانگر مالیات‌ضممنی از تولیدکنندگان این محصول اساسی می‌باشد.

در مرحله‌ی بعد، شاخص حمایت از تولیدکننده برای محصولات مورد نظر محاسبه شد. جدول ۴ نتایج بدست آمده از محاسبه‌ی PSE^{ar} (%) (برای محصولات گندم، جو، ذرت، برنج و خرما) را نشان می‌دهد. همان‌گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، کل حمایت (شامل حمایت قیمتی و پرداخت‌های بودجه‌ای) از گندم مثبت است که با لحاظ حمایت ناشی از سیاست‌های ارزی، میزان این حمایت‌ها در طول دوره‌ی مورد بررسی همواره در نوسان بوده است و در پایان دوره به ۵۹/۸ درصد رسیده است. در مورد جو باید گفت که سیاست‌های کشاورزی در سال‌های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ به ضرر تولیدکنندگان این محصول بوده است و تولیدکنندگان این محصول از جهت سیاست‌های کشاورزی اتخاذ شده در این سال‌ها متتحمل زیان شده‌اند. در این جا نیز بیشترین میزان حمایت از تولیدکنندگان گندم صورت گرفته است. حمایت از خرما حتی با لحاظ سیاست‌های مثبت ارزی، در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ منفی بوده است که نشان دهنده‌ی عدم حمایت کامل از تولیدکنندگان خرما می‌باشد. البته در تفسیر نتایج بدست آمده از درصد شاخص حمایت از تولیدکننده بایستی با احتیاط عمل کرد زیرا با توجه به عدم وجود آمارهای مربوط به پرداخت‌های بودجه‌ای مربوط به هر محصول به صورت مجزا، کل پرداخت‌های بودجه‌ای با توجه به سهم هر محصول در کل ارزش تولیدات به این محصولات نسبت داده شده است (مولن و همکاران، ۲۰۰۵ و چنگ ۲۰۰۵). نکته‌ی مهم دیگری که در تحلیل نتایج بدست آمده از محاسبه‌ی شاخص حمایت از تولیدکننده باید در نظر گرفت این است که، سیاست‌های حمایتی و ابزارهای اعمال آن در بخش کشاورزی ایران و روی هم رفته کشورهای در حال توسعه، در مقایسه با کشورهای توسعه یافته محدودتر بوده و بیشتر به سیاست‌های قیمتی از قبیل حمایت‌های مرزی و پرداخت یارانه برای نهاده‌ها و محصولات محدود می‌شود (کیانی راد، ۱۳۸۶). از این‌رو، نتایج بدست آمده از محاسبه‌ی PSE بستگی شدیدی به نتایج بدست آمده از محاسبه‌ی MPS دارد.

جدول ۵، اثر مستقیم، اثر غیرمستقیم و اثر کل نرخ ارز بر درصد شاخص حمایت از تولیدکننده را (در دو حالت تعمیم نتایج حاصل از شاخص بدست آمده برای محصولات منتخب به کل تولیدکنندگان بخش کشاورزی و عدم تعمیم این نتایج به کل تولیدکنندگان بخش کشاورزی) نشان می‌دهد. اثر کل محاسبه شده به وسیله‌ی شاخص حمایت از تولیدکننده (با لحاظ فرض تعمیم و نیز با عدم تعمیم نتایج به کل بخش کشاورزی) نشان می‌دهد که حمایت از بخش کشاورزی در ایران در طول دوره‌ی مورد بررسی همواره مثبت بوده و میزان این حمایت‌ها در طی این سال‌ها روند افزایشی داشته است.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این مطالعه، ابتدا مدل نرخ ارز واقعی بالفعل بر اساس مبانی تئوریک اقتصادی مورد برآورد فرار گرفت. این تخمین که به روش خود توزیع با وقفه‌های گسترده انجام شد، نشان داد که در بلندمدت، متغیرهای هزینه‌های دولت، جریان ورودی سرمایه، درآمدهای نفتی و رابطه‌ی مبادله‌ی تجاری بر نرخ ارز واقعی اثر منفی و متغیرهای درجه‌ی باز بودن اقتصاد و نرخ بهره واقعی جهانی بر این نرخ اثر مثبت دارند. افزون بر این، متغیر تغییر بهره‌وری بر نرخ ارز واقعی بی‌اثر است. محاسبه‌ی نرخ ارز تعادلی واقعی نشان داد که نرخ ارز واقعی در اقتصاد ایران از مقدار تعادلی خود انحراف دارد. نتیجه‌ی بدست آمده از محاسبه‌ی شاخص حمایت قیمتی بازار و شاخص حمایت از تولیدکننده نشان داد که انحراف نرخ ارز بر مقدار محاسبه شده این دو شاخص اثر معنی‌دار دارد. به بیان دیگر، عدم تنظیم نرخ ارز در محاسبه‌ی این شاخص‌های سنجش میزان حمایت از بخش کشاورزی، ایجاد تورش می‌نماید. از این رو، با بهره‌گیری از نتایج این پژوهش می‌توان پیشنهادهای زیر را ارایه نمود:

(الف) با توجه به این که عامل‌های گوناگونی بر تعیین نرخ ارز واقعی اثر دارند و تعیین دستوری نرخ ارز سبب ایجاد انحراف در این نرخ شده و علایم غیرواقعی در اقتصاد ایجاد می‌نماید، پیشنهاد می‌شود که از تعیین دستوری نرخ ارز خودداری گردد.

(ب) با توجه به این که شاخص‌های حمایتی اندازه‌گیری شده، عدم حمایت (دریافت مالیات پنهان) از تولیدکنندگان محصولات جو، ذرت و خرما را در برخی سال‌ها نشان می‌دهد، پیشنهاد می‌شود که در سیاست‌های حمایتی از این محصولات تجدید نظر شده و از اعمال سیاست‌های حمایتی منفی پرهیز گردد.

ج) با توجه به این که میزان اثرگذاری سیاست حمایت قیمتی از محصولات تحت تاثیر تغییرات قیمت‌های جهانی این تولیدات قرار دارد، پیشنهاد می‌شود که سیاست‌های حمایت قیمتی متناسب با تغییر قیمت‌های جهانی، تغییر یابد.

(د) برآورد میزان حمایت از بخش کشاورزی که به وسیله‌ی شاخص‌های مانند حمایت قیمتی بازار و شاخص حمایت از تولیدکننده اندازه‌گیری می‌شوند، با لحاظ سیاست‌های ارزی صورت گیرد تا میزان واقعی حمایت از بخش کشاورزی مشخص گردد.

منابع

- ۱- ایروانی س. ۱۳۸۷. ارزیابی سیاست‌های حمایتی دولت در بخش کشاورزی (زیربخش دام و طیور). پایان نامه کارشناسی ارشد گروه اقتصاد کشاورزی. دانشگاه تهران.
- ۲- ترشیزی م. ۱۳۸۷. ارزیابی سیاست‌های حمایتی دولت در بخش کشاورزی (زیربخش زراعت). پایان نامه کارشناسی ارشد گروه اقتصاد کشاورزی. دانشگاه تهران.
- ۳- جلائی ع., حری ح., و ایرانی کرمانی ف. ۱۳۸۵. برآورد رفتار نرخ ارز واقعی در ایران. پژوهشنامه اقتصادی. ۶(پیاپی ۲۲): ۲۵۶-۲۲۶.
- ۴- رضایی س. ۱۳۸۷. ارزیابی سیاست‌های حمایتی دولت در بخش کشاورزی (زیربخش باطنی). پایان نامه کارشناسی ارشد گروه اقتصاد کشاورزی. دانشگاه تهران.
- ۵- صباغ کرمانی م. و شفاقی شهری و. ۱۳۸۴. عوامل موثر بر نرخ ارز واقعی در ایران (رهیافت خودرگرسیون برداری). پژوهشنامه اقتصادی. ۵(پیاپی ۱۶): ۷۶-۳۷.
- ۶- قاسملو خ. ۱۳۷۷. بررسی تاثیر انحراف نرخ واقعی ارز از سطح تعادلی بر متغیرهای کلان اقتصادی. پایان نامه کارشناسی ارشد گروه اقتصاد. دانشگاه شهید بهشتی.
- ۷- کیانی راد ع. ۱۳۸۶. برآورد حمایت از بخش کشاورزی (PSE) در کشورهای در حال توسعه: مشکلات اندازه‌گیری و رهیافت‌ها برای ایران. مجموعه مقالات ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران. دانشگاه فردوسی مشهد. ایران.
- ۸- نوفrstی م. ۱۳۷۸. ریشه واحد و همگمی در اقتصادسنجی. تهران. خدمات فرهنگی رسا. چاپ دوم.
- ۹- واعظی ل. و یزدانی س. ۱۳۸۷. بررسی سیاست‌های حمایتی دولت از تولید و مصرف گندم در ایران. فصلنامه اقتصاد و کشاورزی. ۲: ۶۷-۵۱.
- 10- Cheng F. 2005. Effects of exchange rate misalignment on agricultural producer support estimates: Empirical evidence from India and China. Dissertation submitted to the faculty of Virginia Polytechnic Institute and State University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in Economics.

- 11- Cheng F. and Orden D., 2007. Exchange rate alignment and producer support estimates (PSEs) for India. *Agricultural Economics*. 36: 233-243.
- 12- Edwards S. 1988. Exchange rate misalignment in developing countries. *World Bank Occasional Paper* 2. Baltimore. MD: The Johns Hopkins University Press.
- 13- Egert B. And Halpern L. 2006. Equilibrium exchange rates in Central and Eastern Europe: A meta-regression analysis. *Journal of Banking & Finance*, 30: 1359-1374.
- 14- Hodrick R. and Prescott. E. 1997. Postwar U.S. business cycles: an empirical investigation. *Journal of Money, Credit and Banking*. 29: 1-16.
- 15- Keme D.M. and Roy S. 2006 Real exchange rate misalignment: prelude to crisis?. *Economic Systems*. 30: 207-230.
- 16- Krueger A., Schiff M. and Valdes. A. 1988. Agricultural incentives in developing countries: measuring the effect of sectoral and economy-wide policies. *World Bank Economic Review*. 2 (3): 255-272.
- 17- Mullen K., Sun D., Orden D. And Gulati A. 2004. Producer support estimates (PSEs) for agriculture in developing countries: measurement issues and illustrations from India and China. *MTID Discussion paper* No.74. International Food Policy Research Institute, Washington, D.C.
- 18- Mullen K., Orden D. And Gulati A. 2005. Agricultural Policies in India: Producer Support Estimates 1985-2002. *MTID Discussion paper* No.82. International Food Policy Research Institute. Washington, D.C.
- 19- OECD. 2001. Market effects of crop support measures. *OECD*. Paris.
- 20- Pesaran. M.H. and Pesaran. B. 1997. *Working with microfit 4.0: An introduction to econometrics*. Oxford University Press.
- 21- Yajie W., Xiaofeng H. and Soofi A.S. 2007. Estimating renminbi (RMB) equilibrium exchange rate. *Journal of Policy Modeling*. 29: 417-429.
- 22- Zhang Z. 2001. Real exchange rate misalignment in China: an empirical investigation. *Journal of Comparative Economics*. 29: 80-94.

پیوست‌ها

جدول ۱- نتایج بدست آمده از برآورده ضرایب بلندمدت به روش $.ARDL(1,0,1,1,0,2,0)$

احتمال	t آماره	انحراف معیار	ضریب	متغیر
.۰/۰۴۳	-۲/۱۷	.۰/۶۲	-۱/۳۶ **	<i>LGEX</i>
.۰/۰۰۳	-۳/۴۲	.۰/۵۸	-۲ ***	<i>LNCI</i>
.۰/۰۷۹	-۱/۸۷	.۰/۰۴	-۰/۰۹ *	<i>LOIL</i>
.۰/۰۷۱	۱/۹۰	.۰/۱۱	.۰/۲۲ *	<i>LOPN</i>
.۰/۰۳۹	-۲/۱۲	.۰/۱۰	-۰/۲۳ **	<i>LTOT</i>
.۰/۰۸۶	۱/۸۰	.۰/۰۱	.۰/۰۳ *	<i>WIR</i>
.۰/۰۰۴	۳/۲۶	۱/۳۴	۴/۴۰ ***	<i>C</i>
.۰/۰۰۶	۳/۰۵	.۰/۴۲	۱/۲۸ ***	<i>DU 57</i>
.۰/۰۳۲	۲/۳۱	.۰/۲۲	.۰/۵۱ **	<i>DU 5968</i>

-، *** و * به ترتیب معنی داری در سطوح .۱، .۵ و .۱۰ را نشان می‌دهد.

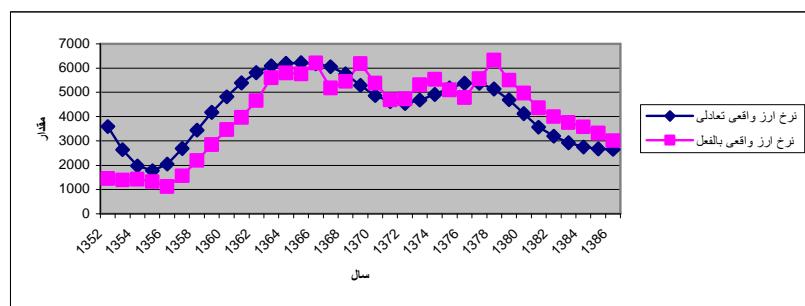
ماخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۲- نتایج بدست آمده از برآورده ضرایب الگوی تصحیح خطای در روش $.ARDL(1,0,1,1,0,2,0)$

احتمال	t آماره	انحراف معیار	ضریب	متغیر
.۰/۰۸۹	-۱/۷۸	.۰/۲۷	-۰/۴۸ *	<i>dLGEX</i>
.۰/۰۵۵	-۲/۰۲	.۰/۲۰	-۰/۴۱ *	<i>dLNCI</i>
.۰/۰۴۰	-۲/۱۸	.۰/۰۴	-۰/۱۰ **	<i>dLOIL</i>
.۰/۰۴۴	۲/۱۵	.۰/۰۳	.۰/۰۷ *	<i>dLOPN</i>
.۰/۲۳۱	-۱/۲۳	.۰/۱۰	-۰/۱۳	<i>dLTOT</i>
.۰/۰۸۱	-۱/۸۲	.۰/۱۰	-۰/۱۹ *	<i>dLTOT 1</i>
.۰/۲۲۰	۱/۲۶	.۰/۰۰	.۰/۰۱	<i>dWIR</i>
.۰/۰۳۴	۲/۲۶	.۰/۶۹	۱/۵۶ **	<i>dC</i>
.۰/۰۰۰	۴/۸۴	.۰/۰۹	.۰/۴۵ *	<i>dDU 57</i>
.۰/۱۱۲	۱/۶۵	.۰/۱۰	.۰/۱۸	<i>dDU 5968</i>
.۰/۰۰۲	-۳/۵۰	.۰/۱۰	-۰/۳۵ ***	<i>ecm (-1)</i>

-، *** و * به ترتیب معنی داری در سطوح .۱، .۵ و .۱۰ را نشان می‌دهد.

ماخذ: یافته‌های پژوهش

نمودار ۱- روند نرخ ارز واقعی بالفعل و نرخ ارز واقعی تعادلی.

Archive of SID

Archive of SID

جدول ۵- اثر مستقیم، اثر غیرمستقیم و اثر کل نرخ ارز بر درصد شاخص حمایت از تولیدکنندۀ.

		تعمیم داده شده (%) PSE_C		تعمیم داده شده (%) PSE		سال	
اثر کل	اثر غیرمستقیم	اثر مستقیم	اثر کل	اثر غیرمستقیم	اثر مستقیم	سال	
۶	۰/۲	۵/۸	۱۶/۹	۴/۵	۱۲/۵	۱۳۸۱	
۸/۵	۰/۲	۸/۲	۱۹/۴	۶	۱۳/۴	۱۳۸۲	
۱۱/۸	۰/۳	۱۱/۶	۳۱/۶	۷/۱	۱۹/۸	۱۳۸۳	
۱۶/۹	۰/۳	۱۶/۱	۳۱/۶	۷/۱	۲۴/۴	۱۳۸۴	
۱۴/۵	۰/۳	۱۴/۲	۴۱/۱	۶/۸	۳۴/۳	۱۳۸۵	

- اختلاف جزئی جمع‌ها ناشی از گرد کردن اعداد است.

ماخذ: یافته‌های پژوهش